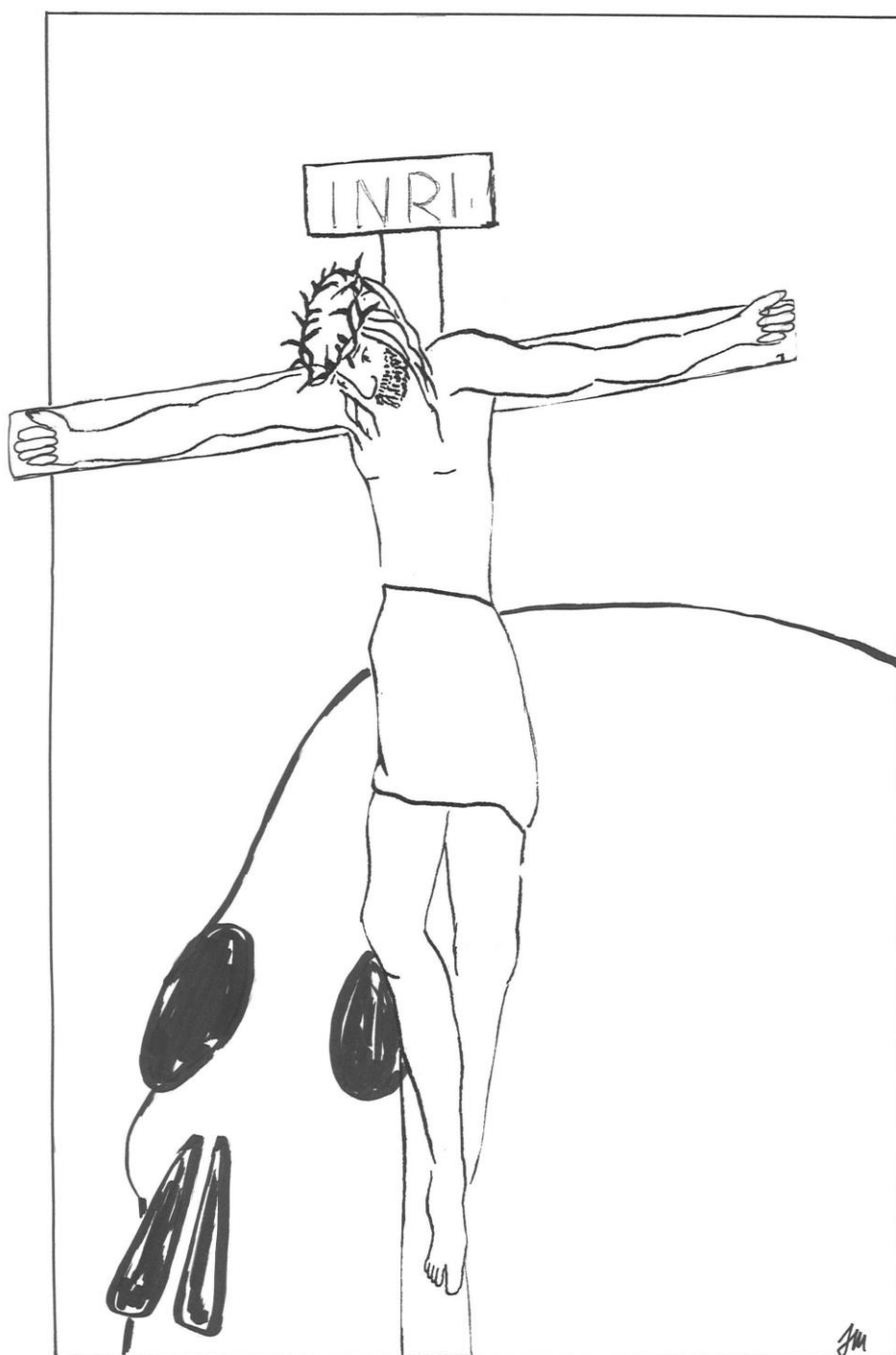

**Nikdo nemá větší lásku než ten,
kdo za své přátele položí svůj život.**

**Nikdo nemá větší lásku než ten,
kdo za své přátele položí svůj život.**

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ CYKLU B

Evangelium (Jan 15,9-17)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl svým učedníkům: (...) Zůstaňte v mé lásce. V tomto pokynů se dále prohlubuje řeč o vinném kmeni: přinášení ovoce je ve své hloubce „zůstávání v lásce“. Ovoce učednictví roste z půdy lásky: ve svém samotném jádru je láskou. Ježíšovo zachovávání přikázání je motivem jednání učedníků. Jako v předchozích verších, i zde Ježíš zakotví svou lásku v lásce Otcově. Hluboká radost roste ze společenství s Ježíšem. Tak jako pro Pavla je i pro Jana radost plodem Ježíšovy blízkosti a vposledku je to „jeho“ radost, vložená do nitra učedníků.

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Následuje důsledek toho, co to znamená „zůstat v jeho lásce“: zůstat ve vzájemné bratrsko-sesterské lásce. Tím se na druhé nechává „přetékat“ přijatá Ježíšova láska. Vymezení této lásky na vztahy ve společenství je typický pro Janovu školu, která zdůrazňuje spiritualitu společenství. Tím se ale neříká, že nemáme milovat nepřátele, resp. ty, kdo jsou vně společenství. Ježíšův vztah k učedníkům je postoj přátelství. Darování života ve prospěch přítele bylo v antice běžným modelem, přesto křesťanské přátelství dostává nové zbarvení (v. 15n.).

Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Označení „přítel“ má být motivem k naplnění Ježíšova příkazu lásky. Důraz na konání přibližuje evangelium k 1. Janovu listu. Toto přátelství je však darem: já jsem vyvolil vás! Ježíš pozvedává učedníky ze stavu „služebníků“ (takovými byli před Bohem) k postavení přátel. Kristus jim totiž

zjevil vše, co mu pověděl Otec. Zjevil jim i jméno Otce, tj. jeho podstatu, a tak jim zprostředkoval samotnou Otcovu lásku (srov. 16,27). Služebník neví, co dělá jeho pán, protože nemá k němu tak blízký vztah, jaký má přítel. Díky tomu učedníci získávají onu „radostnou důvěru“, „odvahu“, která je předností svobodného člověka, přítele (srov. 1 Jan 3,21). Už ve Starém zákoně se mluvilo o některých jedincích jako o Božích přátelích (Mojžíš, Ex 33,11): v Novém zákoně je však tato výsada rozšířena na všechny učedníky.

Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. „Určil jsem vás, abyste šli“ nemusí vyjádřit poslání k misijní činnosti. Tento aspekt zde může být obsažen, ale v každém případě převažujícím poselstvím je „plodnost“ křesťanského života prožitého převážně v bratrské (sesterské) lásce. „Ovocem“ pak nejsou lidé, ale život a láska Boží v lidech (srov. 1 Jan 3,14n.; 4,16). Jen v životném spojení s Ježíšem je možné se dovolávat u Otce vyslyšení proseb.

SHRNUTÍ

Evangelium odpovídá na otázku, co je vlastně tím ovocem, o kterém Ježíš mluvil v obrazné řeči o vinném kmeni v evangeliu minulé neděle: je jím bratrská láska. Verše 9-11 ukazují na zdroj síly k zachovávání Ježíšových přikázání (Otcova láska vylitá skrze Krista na učedníky a zůstávání v této lásce), na prostředek zůstávání v lásce (zachovávání přikázání) a na důsledek tohoto zůstávání (účast na Kristově radosti).

Od verše 12 se znovu objevuje slovo „přikázání“, které poukazuje na to, že všechna přikázání jsou nakonec shrnuta v jediném – milovat se navzájem. To je ovšem uskutečnitelné jedině díky napojení na Otce skrze Ježíše. Toto napojení pak Jan ukazuje na obrazu přátelství, které dává život za druhé a které má podíl na všem, čím žije milovaný.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V jednom příběhu se vypráví, jak vrabčák vletěl do nákladního vagónu plného obilí, kde si chtěl vzít co nejvíc zrníček. Když tam ale byl, nechtělo se mu od takové chutné hromady ven. Najednou se ale dveře od vagónu zavřely a vrabec zůstal uvězněn uvnitř... To se někdy stává i nám, když myslíme jen na sebe a zapomínáme na druhé. Ježíš nám říká, že je důležité naučit se dávat to, co mám! Pak mohu udělat někomu radost, pomohu druhému, pak nezůstávám sám. A když se o to snaží i ti druzí, můžeme se mít rádi navzájem – a tak si to přeje Ježíš.

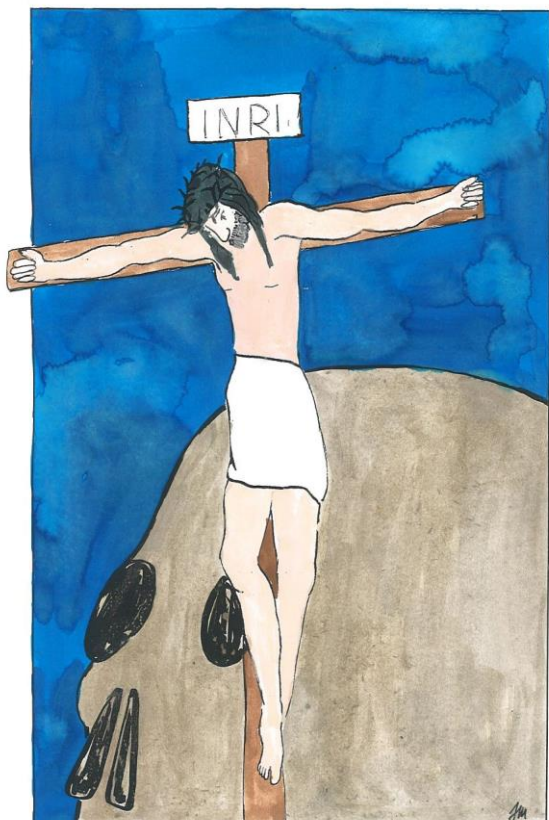
Starší:

Dnes se hodně zdůrazňuje seberealizace, dělají se „selfíčka“, každý se snaží „užít si“ život. To určitě samo o sobě není špatné. Stane se to ale nebezpečným ve chvíli, kdy je to „jenom“ a také „hlavně“. Když pročítáme evangelia, vidíme, že Ježíšův styl života byl bohatší o rozměr dávání. Dokonce bychom mohli říci, že Ježíš se realizoval právě tím, že se dával... A nás zve k tomu samému. Máme za úkol žít společně i jeden pro druhého právě takto. Dávat se. Jak se to v těch drobnostech života daří mně?

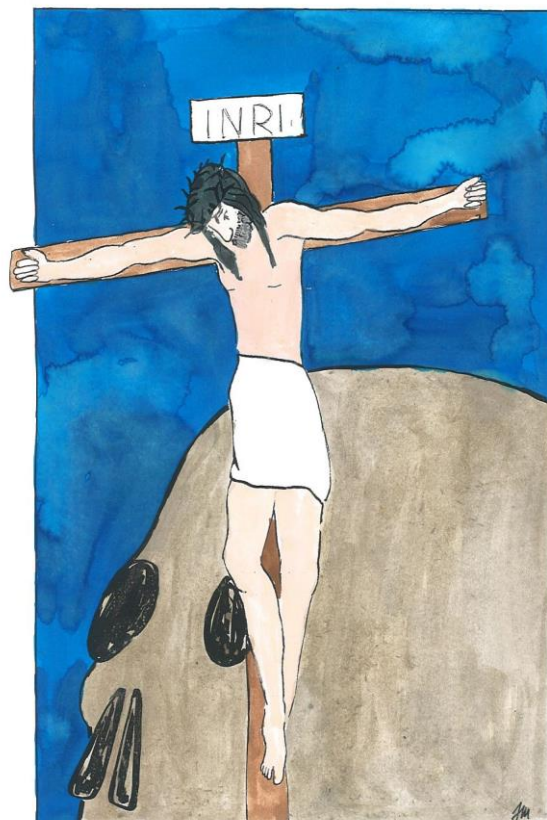
Zkusme si

Mladší / Starší

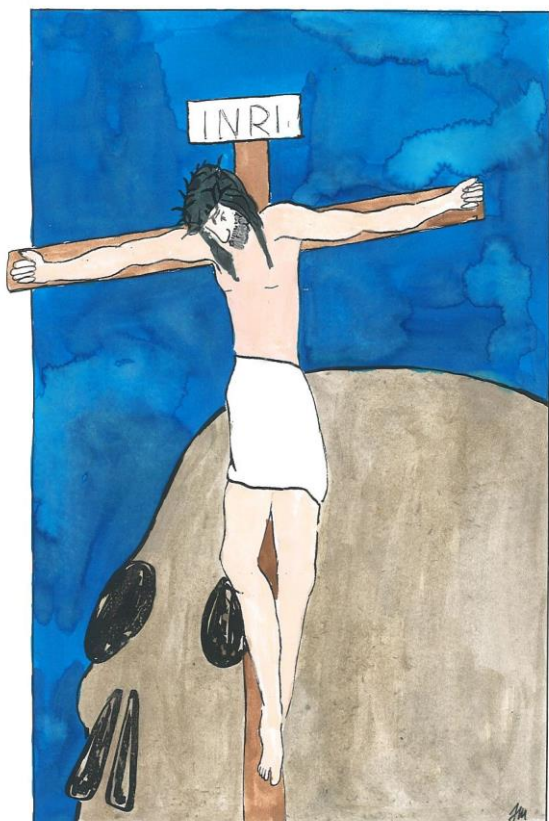
Dnešní úkol ke čtení o Boží lásce a přátelství je jednoduchý: zkuste našeho Otce napodobit a prokázat někomu opravdovou lásku. Vytvořte pro někoho drobný dárek, a až mu ho budete předávat, řekněte mu, jak moc ho máte rádi!

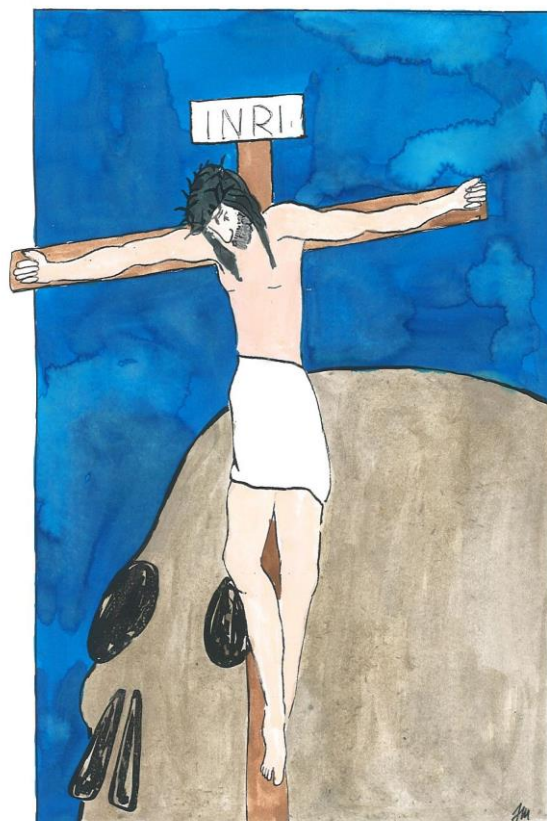
6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

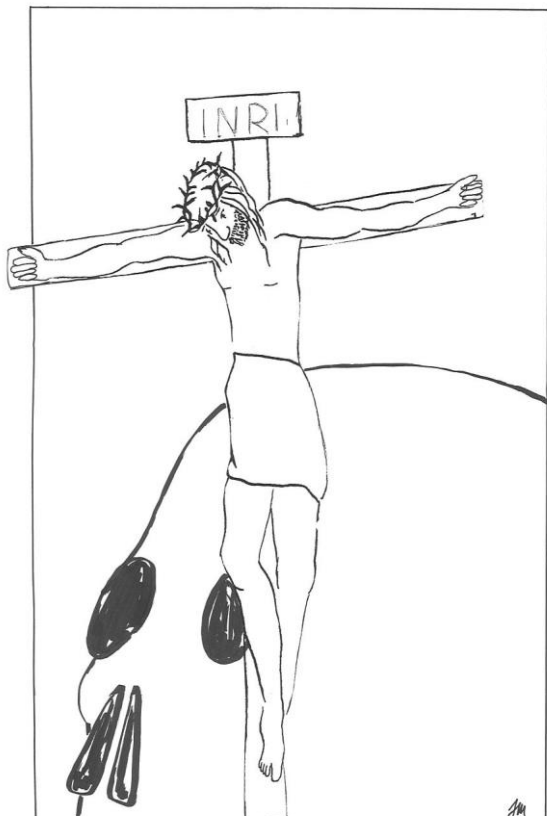
6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

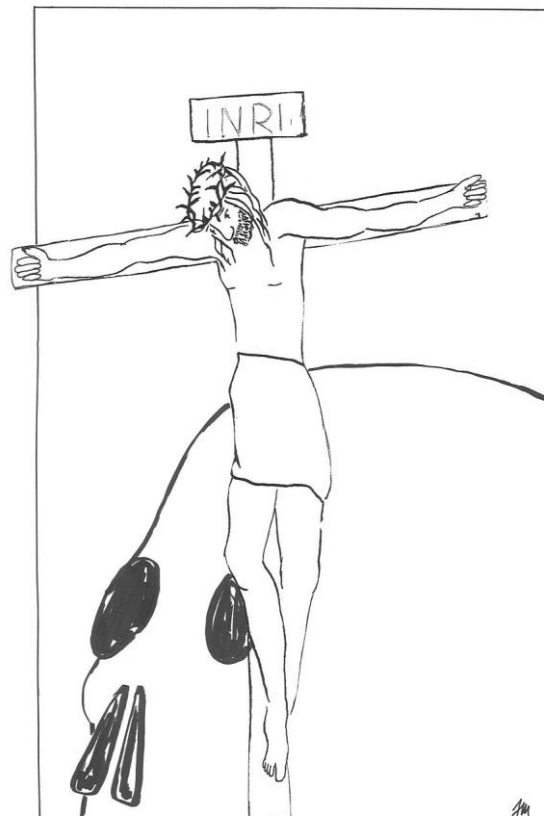
6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

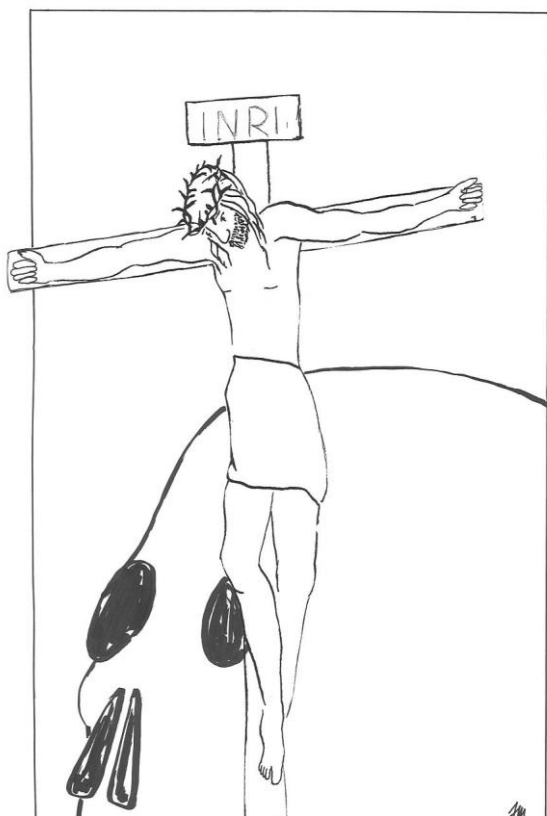
6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17

6. neděle velikonoční cyklu B
Jan 15,9-17